Η χαλασμένη γειτονιά (Κώστας Ε. Τσιρόπουλος)

Categories : ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Date : 5 Μαρτίου, 2009

Όσοι, με άκαμπτη επιμονή, είχαν τον περασμένο αιώνα ονειρευτεί, —βυθισμένοι σε δυσπερίγραπτα δεινά— μιαν Ευρώπη ειρηνεμένη και σωφρονισμένη, μια «γειτονιά» κρατών με ακοίμητη την φιλία, την αλληλεγγύη και την φιλοδοξία να υψώσουν έναν πολιτισμό-υπόδειγμα πραγματικό της Οικουμένης όλης, αισθάνονται σήμερα προδομένοι, ταπεινωμένοι, απογοητευμένοι, με την καρδιά τους κλειστή.

Όχι διότι ταλανίζει την Ευρώπη — και μεγάλο μέρος της Οικουμένης— μια εντονότατη οικονομική κρίση, τέτοια που από το 1929 είχε να δοκιμάσει ο κόσμος όλος (κάποιοι θα ψιθυρίσουν πως καλλίτερα οικονομική κρίση παρά πόλεμος). Έχουμε συνειδητοποιήσει πως **πριν από την κρίση αυτή την οικονομική, η κοινωνία των καιρών μας εβίωσε μια δέσμη κρίσεων άλλων: την θρησκευτική, την πολιτισμική, την ανθρωπιστική γενικότερα, με την πτώση της αξίας του Ανθρώπου και την άνοδο της αξίας της Μηχανής** . **Αλλά έχοντας υψώσει ως ύψιστο σκοπό το είδωλο της κατανάλωσης, δεν τους ενδιέφερε, τους πολίτες τού 21ου αιώνα, να επισημάνουν, να ανησυχήσουν και να προσπαθήσουν ν' αντιμετωπίσουν την δέσμη αυτή των κρίσεων που κυριολεκτικά εμηδένισε την αξία τού Ανθρώπου ως προ-σώπου ιερού και τον υποβίβασε από την θέση τού Προσώπου στην θέση τού αριθμού**.
Η δέσμη όμως των κρίσεων αυτών που **άφησε συγκλονιστικά ανυποψίαστους —αν όχι αδιάφορους— τους ιθύνοντες της Ευρώπης** , εχτύπησε ακριβώς στα θεμέλια της ηπείρου μας και το όνειρο των Πατέρων της Ευρώπης —όνειρο αρμονικής γειτονίας, όπου κάθε έθνος θα διατηρούσε ανέπαφη και λειτουργική την ιστορική του προσωπικότητα: στην Γλώσσα, στην Θρησκεία, στα Έθιμα, στις Παραδόσεις, στην ιστορική Συνείδηση και τελικά στον τρόπο συλλογικής συμπεριφοράς, **θρυμματίστηκε μέσα στην καταναλωτική, κυριολεκτικά κτηνώδη ευωχία των Ευρωπαίων** που δεν τους ενδιέφερε πλέον καθόλου ο Ανθρωπισμός —δηλαδή το καθήκον του ευρωπαίου πολίτη να γίνει Ανθρωπος κατά το πρόσταγμα της ευρωπαϊκής Παιδείας.
Το σαράκι του καταναλωτισμού δεν άφησε τίποτε απρόσβλητο , τόσο που σή-μερα τα ιερά και τα όσια της Ευρώπης να τα νιώθουμε διάτρητα, βαθύτατα προσ-βεβλημένα από τους ευρωπαϊκούς λαούς που **δεν επιθυμούν να συνέλθουν από την καταναλωτική τους φρενίτιδα**, να «έλθουν εις εαυτόν» και να εργασθούν αδελφικά για να περισώσουν, όσα μπορούν ακόμη να σωθούν από έναν χαλασμό που **δεν τον συνειδητοποιούν όσοι πιστεύουν στα σπίτια, στ' αυτοκίνητα, στις διασκεδάσεις και όχι πλέον στον Θεό, στην Ελευθερία ως Αξιοπρέπεια,**

στην Δημοκρατία ως Αγάπη, στον Ανθρωπο ως Πρόσωπο ιερό, πλάσμα μεταβατικό που βρίσκεται στα χέρια τού λησμονημένου Θεού . Για τούτο και κινδυνεύει.
Θα κατορθώσουν —όσοι, διάδοχοι εκείνων των ευγενών Πατέρων της Ευρώπης,— να φέρουν τους ευρωπαϊκούς λαούς, τον καθένα στον δικό του εαυτό, στην «ταυτότητά» του, για να αναστηλώσουν το ευγενές εκείνο δράμα της «Γειτονιάς των Λαών» —λαών που τόσα υπέφεραν στον περασμένο αιώνα ώστε σήμερα να δικαιούνται να συμβιώσουν μέσα σε σταθερό κλίμα Αδελφοσύνης και Αλληλοσεβασμού, κλίμα Αγάπης που η καταναλωτική μανία έχει κυριολεκτικά κονιορτοποιήσει;
Ο κίνδυνος δεν είναι οικονομικός. Είναι οντολογικός , κίνδυνος ζωής ή θανάτου τής Ευρώπης, **ενός θανάτου που δεν ξεκινά από τα θυλάκια αλλά από τις ψυχές**.

(Πηγή: «ΕΥΘΥΝΗ», Φεβρουάριος 2009)

Αλλα άρθρα του συγγραφέα:

Βίος Απαρηγόρητος

Ανάγνωση του Κατά Ματθαίον Ιερού Ευαγγελίου

Το Διεφθαρμένο Μάτι

Ο άνθρωπος ως προσκυνητής

Λόγος περί ευτυχίας

Ο καημός της ομορφιάς

Η ευφυία ως κίνδυνος

Οι ευσεβοφανείς

Η μαρτυρία του ανθρώπου